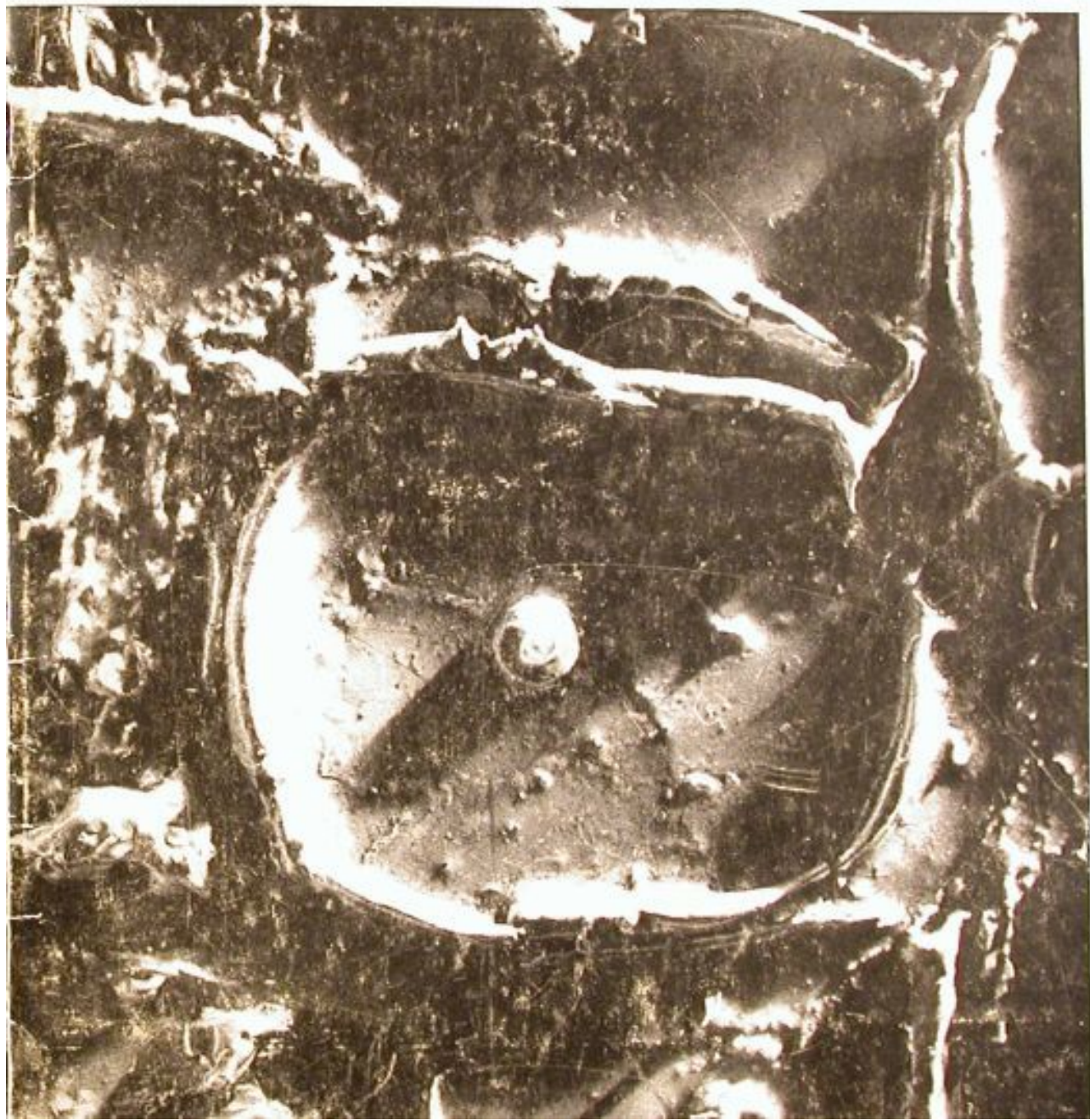

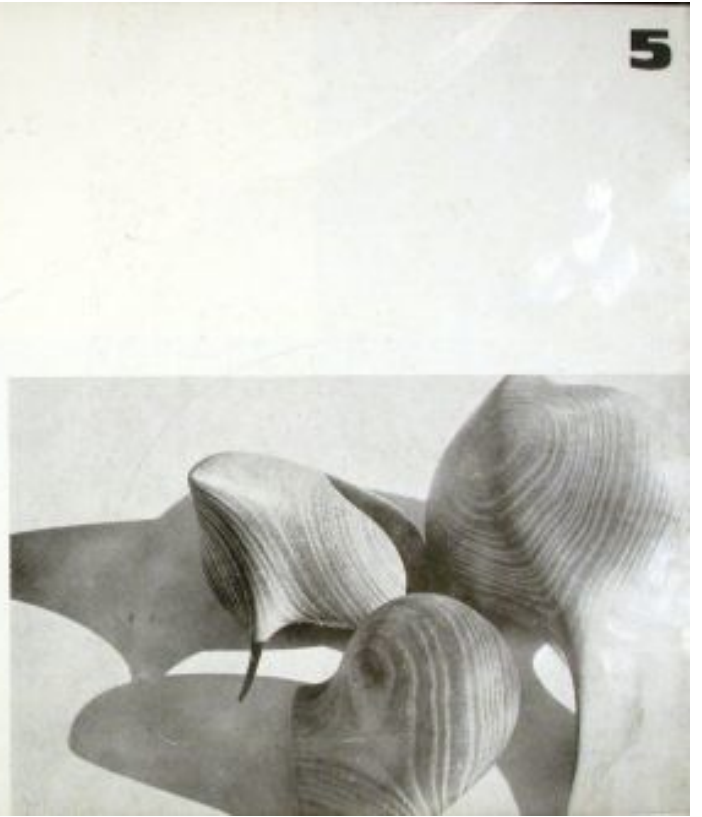
SZÜRENON

budapest 1969

4

5

6

7

10

11

Vasari nem ismert tolvajnyelvet, olyan egyszerűen írt a reneszánsz mesterek munkáiról, ahogy az asztalos-céh mesterei beszélgethettek egy „remek”-ről, több szakkifejezésre sem volt szüksége, mint nekik. Tehát, eszközök, eljárások közismert neveit használta csupán, melyek ugyanazt jelentették Firenzében, mint Velencében, ugyanazt a művészt és a megrendelőt. Nem is számítana ma műértőnek; művész és közönség kapcsolatának elüzletiesedése óta a műértő személyi igazolása a tolvajnyelv, olyan szótár és grammatika, melynek nincs egyezményes jelentése, nincs világos értelme. A műértő ennek az üzleti kapcsolatnak a plócája, tömör phalanxot igyekszik alkotni művész és közönség között, nehogy megértsék egymást. Nehéz lenne eldönteni, melyik félnek árt többet. A művészt munkája örömetől fosztja meg, a tegnapi divat ideáljait akasztja képre-szoborra, kísérletet sem tesz egyéniségének, újdonságának megértésére; a nézőt terrorisztikus szóáradattal hallgattatja el, nehogy úgy feleljen a mű kérdésére, mintha egy ember szólta volna hozzá.

Pedig a művészi alkotás ma is, minden uniformizálódás ellenére is: egy életrajz fejezete. Személyes vallomás, a személyesség teszi hitelessé, a vallomás-szerűség érvényessé. Persze, része egy tágabb szellemi közösségnek is, mozgalomnak, irányzatnak, s minél engedelmesebben olvad bele, annál jelentéktelenebb része. Egymással párhuzamos, egymást keresztező művészeti törekvések divatját éljük, melyekben a karaktert adó technikák, eljárások, látásmódokon

kívül, néhány közös vonás is felfedezhető; ezeket nyilvánvalóan nem a mozgalmak parancsolják az időnek, hanem az idő a mozgalomnak. A szép már nem kulcsszó, legalábbis a görög, reneszánsz tradíció értelmében, nem a mai kép, szobor nemcsak szép, de művészi sem akar többé lenni. Szabadulni akar ettől az ellenszenves diktatúrától, mely rangsorolta a dolgokat, a természet és a teremtett világ tárgyait éppúgy, mint kapcsolatukat az emberrel, a megvetettség bélyegét sütvé a hétköznapra. A művészi diktatúrájával küzdő művészet hétköznapi akar lenni.

Papp Oszkár és Csutoros Sándor képei között ez a közösség fedezhető fel, hiszen a tömegkommunikáció eszközei terjesztette vizuális világkép éppoly része - s nem rangtalanabb része - az emberi világnak, mint az organikus világ formái, s formát teremtő mozgásai. Figyelmet érdemel a rokonság, de még több figyelmet a különbözőség. A közöset vidáman táncolja körül a műértő, komoran definiálja a tolvajnyelvet, de az egyéni felfedezése a nézőre vár. Ez a felfedezés teszi alkotó-tárrá, ez ad neki örömet, ha nem engedi, hogy egy „esztéta” kiragadja markából, s gyorsan meghámozza neki. A felfedezéshez nem okvetlenül kellene szavak; van mű, mely szóra bír, van mely némává tesz. Csak annyi bátorság kell hozzá, hogy ki merje mondani a maga szavait, ha erre készíti a kép, s merjen néma maradni - amit az un. szakértő sosem merne megkockáztatni. A művész ért ebből a hangsúllyal teli némaságból. SIK CSABA

A kiállított művek jegyzéke:

Kassák Lajos:	Utak a tárgyalás és névtelen 100x100 cm Tűkocka a pap 150x100 cm
Bocz Gyula:	Dobokorral 30x45 cm Kémpolitikai I-IV: 21x19 / 45x15 / 45x15 / 21x20
Csiki Attila:	Ünnepek IV. 100x70 vegyesteknikai Nem transzparens 100x70 vegyesteknikai Fűzők 70x70 vegyesteknikai Ünnepek X. 70x70 vegyesteknikai Az első terjedő emlékeztető 70x70 vegyesteknikai
Illés István:	Fűzők vegyesteknikai Fűzők és könyvtári vegyesteknikai
Karátson Gábor:	A 12 éves Jász a templomban a doktornő kezét 100x120 cm Járatok a fűzők, fűzők, szövegkötés, a két szögletes lap, virágok, fűzőkkel, szövegkötés Jász, az egy görögkötésű kézzel írt első szöveg 148x130 cm
Papp Oszkár:	Működés 100x70 cm Egyes nap 40x50 cm Működés 40x50 cm grafika Jász 20x48 cm Atyák 21x49 cm Vukovics 21x48 cm
Lantos Ferenc:	Kék 100x100 cm grafika Kempeleni XXVI 60x60 cm Tudományok I-IV 70x50 cm Működés könyv 120x60 cm
Veres Pál:	Három 30x30 cm Könyv és könyv 120x60 cm
Zeisel Magda:	Napok 40x50 cm Kék 40x100 cm Egyes napok 10x10 cm Dobokorral 10x10 cm
Csutoros Sándor:	Egyes napok 10x10 cm Egyes napok 10x10 cm Egyes napok 10x10 cm Egyes napok 10x10 cm
Türk Péter:	Papok 10x10 cm Papok 10x10 cm Papok 10x10 cm
Pauer Gyula:	Papok 10x10 cm Papok 10x10 cm
Prutkay Péter:	grafika Egyes napok 10x10 cm Egyes napok 10x10 cm Egyes napok 10x10 cm Egyes napok 10x10 cm
Harris László:	A gép működése (működés) Egyes napok (működés) Egyes napok (működés)

1969 október 2 - 20

Kassák Lajos Művelődési Otthon

Bocz Gyula szobrász, Pécs

Cs. Attila festő, Bp

Csutoros Sándor szobrász, Bp

Haraszthi István szobrász, Bp

Harris László foto, Bp

Illés István festő, Bp

Karátson Gábor festő, Bp

Lantos Ferenc festő, Pécs

Papp Oszkár festő, Bp

Pauer Gyula szobrász, Bp

Prutkay Péter festő, Bp

Türk Péter festő, Bp

Veres Pál festő, Bp

Zeisel Magda festő, Bp

A katalógusban szereplő művek szerzői:

1. Bocz Gyula
2. Cs. Attila
3. Türk Péter
4. Papp Oszkár
5. Csutoros Sándor
6. Zseli Magda
7. Karátsón Gábor
8. Pauer Gyula
9. Lantos Ferenc
10. Veres Pál
11. Prutkay Péter

*Es ma azt Pál, I have now seen,
Katalin*

A kiállítás
Hatis László fotója
részlet Csiki Anikó szövegéből, képeiről

2

3